

นิทานพ่อท่านคล้าย

สมประสงค์ สมมาดย์ *

พ่อท่านคล้ายเป็นพระเกจิอาจารย์ ซึ่งเป็นที่นับถือของประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นที่รู้จักของคนทั่วประเทศ พ่อท่านคล้าย นอกจากเป็นที่ยอมรับว่าจาสิทธิ์แล้ว ยังเป็นพระนักพัฒนา หลวงพ่อได้สร้างสาธารณสมบัติไว้มากมายในเขตอำเภอฉวาง นาบอน ทุ่งสง และทุ่งใหญ่ อาทิเช่น สะพานพ่อท่านคล้าย โบสถ์พ่อท่านคล้าย บ่อน้ำพ่อท่านคล้าย ศาลาพ่อท่านคล้าย ถนนพ่อท่านคล้าย

เมื่อพ่อท่านคล้ายได้สร้างสาธารณสมบัติในท้องที่ใด จะมีประชาชนไปนมัสการอย่างมากมาย พ่อท่านคล้ายมักจะเล่านิทานให้ประชาชนฟังบ่อยครั้งในเวลาเหมาะสม เรื่องที่ผมจะเล่าต่อไปนี้ เป็นเรื่องหนึ่งที่พ่อท่านคล้ายเคยเล่าให้ชาวบ้านฟัง ผมได้รับฟังมาจากคุณพ่ออีกทอดหนึ่ง นิทานที่พ่อท่านคล้ายที่ผมจะถ่ายทอดต่อไปนี้ ผมจะพยายามเล่าให้ใกล้เคียงที่สุดกับที่พ่อผมได้เล่าให้ผมฟังไว้

ยังมีครอบครัวอยู่ครอบครัวหนึ่ง อาศัยอยู่สองคนแม่ลูก บิดาได้ตายไปนานแล้ว แม่อายุมากแล้วมีลูกชายเพียงคนเดียวอายุ ๓๐ ปี ยังไม่แต่งงาน วันหนึ่งแม่เรียกลูกมาปรึกษาว่า ขณะนี้ลูกอายุมากแล้ว ยังไม่มีครอบครัวเป็นฝั่งเป็นฝาเสียที แม่นับวันก็ชราภาพลงทุกที ไม่แน่ว่าจะตายเมื่อไหร่วันไหน แม่คงตายตาไม่หลับถ้าลูกยังไม่แต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาเสียที แม่ต้องการให้ลูกหาภรรยาอยู่เป็นฝั่งเป็น

ฝาเสีย แม่เองได้หายกังวลใจ ลูกชายรับปากว่า จะทำตามแม่ต้องการ จะหาผู้หญิงดีๆ ในหมู่บ้านสักคนมาเป็นลูกสะใภ้แม่

ส่วนลูกชายเมื่อรับปากกับแม่แล้วก็ได้ออกมาทาบตามติดต่อหญิงสาวเพื่อแต่งงานด้วย ในที่สุดก็พบกับหญิงที่ถูกใจจะแต่งงานด้วย แต่ก่อนแต่งงานได้ตกลงกับหญิงสาวที่จะแต่งงานด้วยว่า หากแต่งงานอยู่กินกันแล้ว พี่แม่ซึ่งอายุมากแล้ว หากรักพี่กับแม่พี่ก็ต้องรักและจะต้องดูแลแม่พี่ ปรนนิบัติแม่พี่เสมือนเป็นตัวแทนพี่ เพราะพี่อยู่กับแม่สองคนลำพังมานานแล้ว ตั้งแต่พี่ยังเล็กๆ พี่จึงรักและห่วงแม่มาก หญิงที่แต่งงานด้วยให้สัญญาและรับปากว่า น้องเองก็มีแม่เช่นกัน รักแม่มาก โดยเฉพาะคนแก่แล้วไม่เคยรังเกียจ แม่ของพี่ก็เสมือนแม่ของน้องเองไม่ต้องเป็นห่วง น้องจะรักและปรนนิบัติแม่ของพี่เสมือนแม่ของน้องเอง เมื่อฝ่ายหญิงได้ให้คำสัญญาเช่นนั้น ฝ่ายชายก็ตกลงแต่งงานกับหญิงสาวที่ตนพอใจทันที

ภายหลังจากการแต่งงาน ครอบครัวแม่ลูกคู่นี้อยู่กันมีความอบอุ่นยิ่งนัก ฝ่ายลูกชายก็ทำงานที่ไร่นาตามวิสัยของชาวบ้าน ส่วนลูกสะใภ้ก็ปรนนิบัติดูแลแม่ผู้เป็นพ่ออย่างดตามคำสัญญาที่ได้ให้ไว้ทุกประการ แต่กาลเวลานานเข้าทำให้ลูกสะใภ้เกิดความไม่เข้าใจขึ้นเรื่อยๆ เริ่มขัดใจกับแม่ผู้ชราอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากแม่ผู้ชราอายุมากทำงานตามปกติไม่ได้ และ

* สำนักงานทนายความสมประสงค์ สมมาดย์ และเพื่อน นครศรีธรรมราช

...ลูก..ฝนตกเก็บข้าวที่ตากไว้แล้วยัง
ป่านี้อแล้วทำไมไม่ผ่าฝืน น้ำในโอ่ง
ไม่มีทำไมไม่ตักน้ำ ข้าวก็ไม่มี
ทำไมไม่หุงข้าว สามีมาจะได้กิน
ว้วยังไม่ได้เข้าคอก หมูยังไม่ได้กินข้าว
เหล่านี้เป็นต้น....

ก็รู้ว่าภาระกิจประจำวันควรทำอะไรบ้าง เมื่อถึงคราวตัวเองทำไม่ได้แต่บอกให้ลูกสะใภ้ทำ อย่างเช่น ลูกฝนตกเก็บข้าวที่ตากไว้แล้วยังป่านี้อแล้วทำไมไม่ผ่าฝืน น้ำในโอ่งไม่มีทำไมไม่ตักน้ำ ข้าวก็ไม่มีทำไมไม่หุงข้าว สามีมาจะได้กิน ว้วยังไม่ได้เข้าคอก หมูยังไม่ได้กินข้าว เหล่านี้เป็นต้น (โบราณว่าคนแก่แสบมาก) นานวันลูกสะใภ้เห็นว่าแม่ยายจู้จี้จุกจิกจึงไม่ค่อยพอใจ ลูกสะใภ้เลยกลั่นแกล้งถึงเวลากินข้าวทำให้กินบ้าง ไม่ทำให้กินบ้าง เพื่อแกล้งให้แม่ยายตายจะได้อยู่กับสามีอย่างมีความสุข

สามีกลับจากทำงานทุกครั้งจะถามแม่เสมอว่า...แม่กินข้าวหรือยัง น้องตักน้ำให้แม่อาบหรือยัง แม้ว่าบางครั้งแม่มยังไม่ได้อกินข้าวเลยแต่ก็ไม่กล้าปริปากบอกลูกชายเพราะเกรงว่าหากบอกลูกชายไปแล้วลูกชายกับลูกสะใภ้ทะเลาะกัน ครอบครัวจะมีปัญหา แม่จะได้กินข้าวบ้าง หรือไม่ได้กินบ้าง รอให้ลูกกลับมาจากทำงานจะได้กินพร้อมกับลูก แกล้งหลอกว่ารอกินพร้อมลูกบ้าง แม่ปกปิดลูกด้วยความอดทนอดกลั้นเสมอมา

อยู่มาวันหนึ่ง หลังจากที่ลูกกลับมาจากทำงานเพื่อกินอาหารเที่ยงที่บ้านด้วยความเคยชิน จึงเข้าไปถามแม่ทุกครั้งว่าแม่กินข้าวแล้วหรือยัง ปรากฏว่าแม่พูดไม่ได้เสียแล้ว แม่เป็นลมนอนอยู่ ลูก

พยายามจนแม่รู้สึกตัวแล้วให้กินข้าวด้วยกัน หลายครั้งหลายคราวเป็นเช่นนี้ ในที่สุดลูกชายรบร้าถามแม่ว่าเมียดูแลแม่ให้แม่กินข้าวตามเวลาหรือไม่ แม่ทนรบร้าไม่ไหวจึงบอกความจริงไปว่าแม่เป็นลมเพราะไม่ได้กินข้าว สามีไม่พอใจ ตอนกลางคืนนอนด้วยกันในห้องกับเมียก็พูดกับเมียว่า ก่อนแต่งงานเราสัญญากันแล้วว่า จะดูแลแม่ให้ดีปรนนิบัติแม่แทนพี่ด้วย แต่ในที่สุดแม่ต้องอดข้าวเพราะน้องไม่ได้ดูแลแม่ เมียกลับโต้เถียงว่าแม่ของพี่แถมมากแล้วหลงๆ ลืมๆ กินแล้วบอกว่าไม่ได้กิน ทั้งๆ ที่ได้ปฏิบัติด้วยดีเสมอมา ถ้าพี่เชื่อแม่น้องก็จะไปให้พี่เลือกเอาระหว่างแม่กับน้องพี่จะเลือกใคร ถ้าเลือกน้องต้องฟังน้องบ้าง

ในขณะที่ลูกชายกับลูกสะใภ้โต้เถียงกันในห้องนอนแม่ได้ฟังตลอด ในที่สุดจึงตัดสินใจเรียกลูกชายและลูกสะใภ้ให้ลูกจากเตียงมาคุยกัน แม่จะเป็นผู้ตัดสินเอง ลูกทั้งสองจึงลุกขึ้นมากลางดึก มาหาหรือกับแม่ในคืนนั้น แม่บอกว่าแม่แก่แล้วอยู่ไปก็ไม่นาน ส่วนลูกทั้งสองยังมีอนาคต ยังมีเวลาอีกยาวนานที่จะอยู่ครองรักครองเรือนกัน เพื่อตัดสินปัญหาระหว่างแม่กับเมีย แม่ขอไปเสียเอง โดยแม่จะให้ลูกนำแม่ไปเผาเสียในป่าข้างวัดใกล้ๆ บ้านในคืนนี้ อย่าให้ชาวบ้านรู้เรื่องเป็นอันขาด เดี่ยวจะเป็นที่ติฉินนินทาของชาวบ้านจะทำให้ลูกเสียหายทั้งสองคน ลูกทั้งสองเห็นว่าแม่สมควรใจจึงทำตามและได้นำแม่ไปในป่าช้าในตอนกลางดึกของคืนนั้น

เมื่อถึงป่าช้าก็จัดการหาเศษไม้ฟืนมากองแล้วเอาผ้าขาวห่มแม่อุ้มให้นอนบนกองฟืน เพื่อทำการเผาตามที่แม่ต้องการ แต่บังเอิญลูกลืมเอาไม้ขีดติดตัวไป จึงไม่มีอะไรจะจุดไฟ จะให้เมียกลับไปเอาเมียก็ไม่กล้ากลับไปเพราะความกลัว จะให้เมียอยู่เฝ้าแม่ เมียก็ไม่กล้าอยู่อีกเช่นกัน ทั้งสองคนจึงตัดสินใจทิ้ง

แม่ไว้คนเดียวกลับไปเอาไม้ขีดที่บ้านทั้งสองคน ระหว่างที่ลูกชายกับลูกสะใภ้กลับบ้านเพื่อไปเอาไม้ขีดอยู่นั้น แม่ซึ่งนอนอยู่บนกองฟืนเกิดอาการหนาว จึงได้คลาน ลงจากกองฟืน ลูกทั้งสองเมื่อได้ไม้ขีดแล้วก็รีบกลับมาด้วยความเร่งรีบ จุดไฟเผาแม่แล้วรีบกลับบ้านทันทีโดยไม่ได้สังเกตว่าแม่ยังนอนอยู่บนกองฟืนหรือไม่ ขณะที่ไฟติดกองฟืนสักพัก ซึ่งไฟกำลังจะมอดลงแล้ว ได้มีพวกโจร ๓ คน ซึ่งได้ทำการปล้นบ้านคหบดีได้มาที่กองไฟดังกล่าว เพื่อทำการแบ่งทรัพย์สินมากมายที่ได้ปล้นมาเพื่อที่จะได้แยกย้ายกันกลับ ขณะที่พวกโจรกำลังแบ่งทรัพย์สินกันอยู่นั้น แม่ซึ่งห่มผ้าขาวแอบอยู่ที่ซ่อนไม้ด้วยความหนาวได้คลานออกมาเพื่อขอความช่วยเหลือ พวกโจรเห็นดังนั้นจึงตกใจชวนกันวิ่งไปกันหมด ทั้งสมบัติทั้งหมดที่ได้ปล้นมาไว้ เมื่อแม่เห็นสมบัติมากมายเช่นนั้นก็ได้รวบรวมสมบัติทั้งหมดเท่าที่กำลังจะเอาได้ห่อผ้าขาวที่ห่มเอากลับไปบ้าน ซึ่งขณะนั้นเกือบสว่างแล้วมาถึงบ้านก็เรียกลูกเปิดประตู ลูกสะใภ้ได้ยินก็ปลุกให้สามีตื่น บอกว่าเสียงคนมาเรียกหน้าบ้านคล้ายเสียงแม่ เมื่อคนทั้งสองแน่ใจว่าเป็นเสียงแม่เรียกแล้วก็ลุกขึ้นเปิดประตู นำแม่ขึ้นไปบนบ้านและสอบถามแม่ว่าทำไมเผาแล้วแม่จึงกลับมาอีก แม่ไม่ตายหรือ แม่บอกว่าแม่ตายไปแล้ว ที่กลับมาเพราะเป็นห่วงลูกทั้งสองคน จะลำบากจึงนำ

สมบัติมาฝากเท่าที่กำลังแม่จะเอามาได้ พร้อมกับนำห่อสมบัติมาวางกองตรงหน้า ลูกทั้งสองเปิดดูก็ตกใจ มีสมบัติเช่นแก้วแหวนเงินทองมากมาย จึงถามแม่ว่าแม่ได้มาอย่างไร แม่บอกว่าเมื่อแม่ถูกเผาแล้วเมืองที่แม่ไปมันสบายเหลือเกินมีสมบัติมากมาย แม่เอามาได้เท่าที่กำลังแม่จะมี ถ้ามีกำลังเหมือนลูกแม่จะได้สมบัติมากมายกว่านี้หลายเท่า แม่เอาสมบัติมาให้ลูกแล้วแม่จะกลับไปอีกในคืนพรุ่งนี้ เพราะสถานที่ที่แม่ไปมันสุขสบาย ลูกสะใภ้ได้ฟังเกิดมีความโลภ ต้องการ ได้มากกว่าที่แม่เอามาฝาก จึงขออาสาไปแทนแม่ให้แม่ไปทีหลังให้दनกลับมาก่อน จึงสอบถามแม่ถึงวิธีการไป แม่เลยแนะนำให้ทำเหมือนกับทำกับแม่แล้ว ก็ไปได้ตามความประสงค์ แต่ต้องกลางดึกคืนพรุ่งนี้

หลังจากถึงกำหนดแล้ว ลูกสะใภ้ก็ตระเตรียมไปเอาสมบัติ ในกลางดึกก็จัดแจงสองคนสามีไปที่ป่าช้า ตามที่ได้ปฏิบัติทุกประการ แต่ก่อนออกจากบ้านภรรยาซึ่งมีความรอบคอบเตือนสามีว่าอย่าลืมไม้ขีดอีกในที่สุดลูกสะใภ้ผู้มีความโลภไม่ได้กลับมาอีก เหลือเพียงลูกชายกับแม่ ครอบครัวแม่ลูกก็ครอบครองสมบัติกันอย่างมีความสุขจนแม่ตายจากไป. ♦

